

tres nens estan encara a la fase del descobriment dels diferents materials: pintura amb esponja, amb estampació, dacs, ... els vam oferir la possibilitat de dur a terme aquesta descoberta. L'estampació va ser amb pastanaga, el color de la pintura i els dacs de color carbassa.

Altres activitats que vam **planificar**, tocant la qüestió social, barri-escola, botigues, mercat,, va ser la sortida per anar a comprar pastanagues al mercat del dijous, la nostra cistella al braç i un tren petit buscant entre taronges, enciams i pomes, la nostra hortalissa. Un cop a l'escola, la vam tocar, olorar i veure les diferents mides que tenien i què podríem fer?

-les podríem menjar i....com?-per començar avui les podríem posar a l'amanida. Hum, hum! Que bones!+ ens sembla que mai se les havien menjat amb tant de gust.

Les que van sobrar van ser una altra eina. Vam posar-nos un barret al cap, de color blanc, i amb la recepta de l'àvia vàrem fer un pastís de pastanaga. Ah! els pares el tastaren i molts demanaren la recepta.

!.....parlant de pares, com ho van viure vosaltres des de fora de l'escola, des de casa?

-Ha estat fàcil, l'he feta amb un dia, és una bona forma de fer disfresses per a altres anys.

-Ah! doncs, jo crec que l'he tallada petita.

-A veure com heu fet el trauc del botó. Oh! que fàcil!

Aquest i altres van ser els comentaris que entre pares es feien. No va haver-hi queixes i ho van viure amb il·lusió. A poc a poc l'estenedor instal·lat per l'ocasió es va omplir de pastanagues, la més grossa com podeu imaginar era de la pastanaga més alta, ja sabeu de qui es tracta, oi?

I per fi va arribar el dia del gran sarau, el carnestoltes, que no va faltar cap dia a la seva cita, tenia raó, ens havíem de disfressar amb aquella pastanaga d'escuma que ens havia fet la mare o..... potser l'àvia, i el barret? on és el meu barret? Ai!!! si sabéssiu els mals de cap que ens va donar el sortós barret, tres proves, tres estils i tres barrets fins que aconseguirem el que tots portàvem al cap, així vist de cop semblava un sortidor, però feia tot el seu efecte amb el vestit, oi?.

La sortida al carrer, feia goig, molta lluminositat, semblava una exposició de colors, els pares van ser puntuals, i molts d'ells van fer la cercavila juntament amb nosaltres, la tornada no podia ser més feliç, havíem aconseguit tot allò que ens havíem proposat, l'objectiu, i la il·lusió van anar agafats de la mà.

FINS L'ANY QUE VE CARNESTOLTES.

Encarna i Maria